

PEDAGOGIKA ILIMLERI

Pedagogika teoriyası hám tariyxı

УДК:371.036:17.02

САЛАМАТ ОЙЛАҰ-САЛАМАТ ДҮНЬЯТАНЫҰ

П.С.Абдимуратов - педагогика илимлеринин кандидаты, доцент

Н.П.Абдимуратова – педагогика илимлері бойынша философия докторы

Бердақ атындағы Қарақалпақ мәмлекетлик университети

Таянч сўзлар: тафаккур, маданият, нафосат, психология, ўз-ўзини тарбиялаш, ўзлигини англаш, миллий қадрият, хулқ-атвор, нутқ.

Ключевые слова: мышления, искусство, красота, психология, самовоспитание, самопознание, национальные ценности, ценностная ориентация, поведение, речь.

Key words: cognition, culture, beauty, psychology, self-upbringing, self-consciousness, national values, behavior, speech.

Ойлау-адам мийиниң өзине хэм дүньятаныўына болған мүнәсибетлерин басқарып туратуғын пикирдиң тереңлиги хэм тезлиги, ақыл хызметі. Ойлау-тек адамзатқа тән қурамалы процесс. Адам қандай қалатта, қандай ўақытта болмасын ойлап, ойланып жасайды, ойлау арқалы адам еркли, еркисиз, унамлы, унамсыз ой-пикирлер таллаўына түседі. Хәр кимниң ойлаўы индивидуал өзгешеликке ийе болып, бул өзгешелик оның ақылы, билими, ерки хэм турмыс шараяты менен тығыз байланыссы болады.

Психологлар, «сен өзин ойлағандай адам емессен, не ҳаққында ойласаң сондай адамсаң» -дейди, демек, бизде не ҳаққында ойлар туўылса солар ортасындағы таласқа дус келемиз. Адамларға, этирап-дөгерекке, ўақыт хэм нәрселерге болған ишки ойларымыз: кимге умтылыў, кимнен қашыў, кимге қарсы шығыў я қосылыў, жеке сыпатларымызды өзимиз бенен талқы етиў; басқалардың баҳасына көзқарасымыз; өзгелер пикири бойынша өз-өзимиз бенен диалог; ким не ҳаққында айтыўы мүмкин болған жағдайға мүнәсибет, түсиниў, интуицияға тийкарланып қараў булар бәри қандай, қалай ойлаўымыз арқалы жүзеге шығады [2].

Адам тәбийий түрде өзиниң психикасын өзи түсинип, өзи бақлап турады: не ислеўим керек, нени айтыўым керек, тынышлық па яки, жанжел шығарыў ма!, бунда: өз-өзи менен сөйлесиў, өзін-өзи исендириў, өз имканиятлары, күши хэм еркине исениў арқалы өзін бойсындырыў; өз-өзине буйрық бериў, тығыз хэм экстремал жағдайларда өзін-өзи қолға алыў, туўры жолға өзін бағдарлай алыў; өз-өзине тәсир етиў; социал, жәмийетлик шараяттан келип шыққан ҳалда өзінде керекли установкаларды қәлипестириў; өзін конкрет тәрбия объектисыпатында қабыл етиў.

Психологлардың көрсетиўинше, хәр қандай адамның жеке өзгешелигине тән ойлаўыныңда сыпатламасы эпийайы және бир мәнили болыўы мүмкин емес. Хәр бир саналы, билимли адамның өзгешелиги мәмлекетлик, жәмийетлик хэм тәрбиялық әхмийетке ийе ўазыйпаларды ойлап хэм әмелге асырып жүретуғынын, ел хызметі жолындағы бийбаха, шарапатлы ислери менен жақсылықлары жаңа әўлад, жаңаша ой-пикир ийелерин тәрбиялауда үлги болатуғынын, ойы қанатлы, ақылы кәмил инсанларға ел, халық бәрқулла миннетдаршылық туйғысы менен жасайтуғынын хәр биримиз жақсы сеземиз, билемиз. Адам өзине тән ишки манометрге ийе, сол арқалы ол өзіннен қаныға ма, я, өзине наразы ма билип барады, туўры бағалаўы менен өзін хәр қандай субъектив ойлар, натуўры шешимлер басымынан қорғайды, саламат ойлау-саламат дүньятаныўға ериседи.

Нәрсе яки ҳәдийселер ортасындағы ең әхмийетли байланыслар хэм қарым-қатнаслар ойлау жәрдеми менен ашылады. Ойлау билип алыўдың шегараларын кеңейттиреди, сезимлер, қабыл етиў тәжирибелеринен сыртқа шығыўға мүмкиншилик береді. Нормаль адамның ойлаўы сөйлеўи менен ажыралмас байланыссы болады. Халқымызда «тилің ойыңнан аўлақ болсын», «тил- ақыл тәрезиси» [4] -

деген нақыл гәплер бар, яғный, адам жәмийетте жасар екен, сөйлеў әдебине итибарлы болыў керек екенлигин, ойына келгенин айта бермеў, ойланбай айтылған сөз басына бәле арттыратуғынын билиў, өзине де, өзгегеде зиян жеткізетуғынын итибарға алыў керек деп, сөзиниң көрки менен инсанның жәмийетте өз орнын табыўы, адамлардың хұрмет-итибарына ийе болыў бахтына ерисиўи тәмийинленетуғынын ескертеди.

Хәр бир халық келешек әўладқа өзиниң турмыс қәлип, үрп-әдет, дәстүрлеринен туўылған ақыл-нәсият сөзлерин мийрас етип қалдырады: «өзин жас болсаң да-сөзин ғарры болсын», «бүгин айтажақ сөзинди ертең айт, ертең ислеїжақ исинди бүгин исле», «бир аўыз сөз бенен ғам түсер басқа, бир шымшым дуз бенен дәм кирер асқа», «таўды-тасты жел бузар-адамзатты сөз бузар», «сұў тасты жарады-сөз басты жарады», «таяк еттен өтеди-сөз сүйектен», «адам сөзинен байланады, мал шақынан» [1] - деген, ҳикметли, ақыл-нәсият сөзлер мәнәўий байлық, инсан нәсилине сабақ, мәңги шақырық болып турады.

Инсан өмиринде хәр бир сөздиң орны, әхмийети, салмағы болады. Сонлықтан да данышпан, ата-бабаларымыз инсанның сыртқы көриниси гөззал болыўы қанша әхмийетли болса, оның сөйлеў әдеби оннанда гөззал болғаны жақсы, себеби, еситкен адам сөздиң гөззаллығынан, туўрылығынан заўықланады, оған деген хұрметі, мухаббаты күшейеди,-деп мәсләхәт береді.

Адамның барлық психикалық өзгешеликleri сөйлеў арқалы көринеди. Сөз тәсир көрсетиў хызметин атқарады. Бизиң сөзимиз кимге қаратылған болса, сол кисиде талап, хәрәкет, умтылыў туўдырыў, оның пикирин биз тәрәпке бурыў, өзимиз туўралы ойлаўға мәжбүрлеў туўылады. Сөз арқалы биз басқаларда қуўаныш, қорқыў, ғәзеп, руўхланыў пайда етемиз. Халқымыздың «мал ийесине уқсайды» деген салыстырыўындағыдай, хәр бир адамның сөзи өзине уқсағанлығы менен ажыралып турады [5].

Этирапымыздағы хәр күнги миллион-миллион адамлар менен сөйлесиў барысында кейпиятымызды бузыўшы қәтелер хэм жаңылысыўлардан аўлақпан,-деп айтыўымыз қыйын, себеби, хәр бир адамның минез-қулық адамлар менен болған сөйлесиў барысында жоқары дәрежеде, өткір түс алып, басқалардың ишки дүньясына, қарым-қатнасына, турмыслық хызметине үлкен тәсир тийгизеди. Уллы ойшыл, философ Иоганн Гёте «минез-қулық хәр кимниң жеке келбетин көрсететуғын айна»-деген еди. Демек минез-қулық өзимизге, бир-биримизге болған мүнәсибетимиздиң қандай болыўына, өз ара түсинисиўимизди жеңиллестириўге яки, шийелестириўге, келиспеўшилигимизди кемейтиўге, яки көбейтиўге, кеўлимизге, руўхый дүньямызға болған хұжимлерден сақлаўға яки хәўиж алыўына тәрбияланғанлығымызды көрсетиўши пазыйлет [4].

Саламат ойлау- саламат дүньятаныў жеке адамның барқамаллық дәрежесин сәўлендириў менен бирге жәмийетлик қәдирият есапланып, хәр қандай жоқары мәнаўиятлы, инсанның өзлигин, өзгешелигин

аңлатып туратуғын жақсылық хәм жаратыўшылық өлшеўи ўазыйпасында өтейди. Инсанияттың жаратыўшылық тарийхынан сол нәрселер мәлим болмақта, үлкен илимий ашылыўлар, философиялық ой-пикирлер, илимий теориялар уллы инсанлар тәрәпинен жәмийетлик ойлаўдың нәтийжеси сыпатында, еркисиз ой кешип турған мәхәлдә, тосаттан дүньяға шыққан. Мәселен, грек алымы Архимедтиң салыстырма аўырлық ызама күтилмеген жағдайда, ваннада шомылып турған пайытында ойынан туўылып ашқаны, уллы рус алымы Д.И.Менделеев химиялық элементлер таблицасын жумыс столында шаршап уйықлап атырғанда, түсинде бул элементлер таблицасын системаластырғаны хәм уйқыдан оянып бир бет қағазға түсинде көрген таблицаны көширип жайластырып қойғанын күшли ойлаў халатының ҳүким сүриўи, анық объектке қаратылған ақыл күшиниң нәтийжеси деп бахаланады. Президентимиз Ш.М.Мирзиёев: “өмиринде ойлаған мақсетине ериспекши болсаң, тек әрман етпе, сол нәрсеге айлан, сол арзыў менен уйықла, сол арзыў менен оян. Бар дыққатыңды, ойынды ериспекши болған нәрсеге қарат, усы арзыў ойың саған тынышлық бермесин, әне сонда әлбетте ерисесең,”- деп инсан қалби хәм ойының мақсетке ерисиўиндеги әмелий хәрәкетлерин қоллап-қуўатлайды.

Адамның жақсылық хәм жаманлыққа, жаратыў хәм кыйратыўға бағдарланған пикирлеў, пәмлеўи ең дәслеп оның ойында пайда болып, буган барлық ўақыт

Әдебиятлар

1. Айымбетов Қ. Халық даналығы. –Нөкис: 1988.
2. Каримова В.М. Мустақил фикрлаш. -Т.: 2000.
3. Әдебият хрестоматиясы. –Н.: «Билим», 1992.
4. Ғозиев Э. Муомола психологиясы. -Т.: 2001.
5. Содикова Т. Сўз сөхри. -Т.: «Davt press» 2009. 56-б.

Мақолада инсоннинг ҳар қандай шароитда хәм тафаккур қилиши, ўз-ўзини назорат қилиши, ўзлигини билиши тарбияға йўналтирилған бўлиб, инсонни ташқи, эстетик ва ижтимоий қадрият сифатида ўрганишни тақозо қилади.

РЕЗЮМЕ

В статье анализируется процесс мышления человека в различных ситуациях, процесс самоконтроля, процесс самознания направлен на воспитание человека, а также человек изучается как внешний, эстетический и социальный фактор ценностей.

РЕЗЮМЕ

SUMMARY

The article deals with analysis of human cognition in different context the process of self-control, self-consionsness direct on upbringing of human being, moreover human is studied as an external, aesthetic and social factor of values.

ЭВОЛЮЦИОННОЕ РАЗВИТИЕ СОЗДАНИЯ ЭЛЕКТРОННЫХ ЗВУКОВ С ПОМОЩЬЮ ЦИФРОВЫХ ТЕХНОЛОГИИ

Г.Абылова – доктор философии (PhD) по педагогическим наукам

Каракалпакский Республиканский центр переподготовки и повышения квалификации работников народного образования

Таянч сўзлар: музыка, композиция, компьютер, дастур, компьютер технологиялари.

Ключевые слова: музыка, композиция, компьютер, программа, компьютерные технологии.

Key words: music, composition, computer, program, computer technology.

Ноты – это алгоритм или программа действия для музыканта. Для того, чтобы синтезировать музыку с помощью ЭВМ, необходимо также иметь алгоритм или компьютерную программу. Охарактеризуем кратко этот процесс.

Датчик случайных чисел – закодированных нот – предлагает одну ноту за другой. Каждая из них как бы пропускается через фильтр, которым служит набор запрограммированных правил композиции (или база данных и своеобразная экспертная система). Если нота удовлетворяет этому набору, она помещается в нотную строку, если нет – отбрасывается и в место нее предлагается другая. Итак, до тех пор, пока не будет получена окончательная композиция, которую можно отпечатать на бумаге или воспроизвести в звуке. Это общий принцип, используемый во всех программах, «сочиняющих» музыку на компьютере, а также во всех компьютерных «Моделях творчества». Различаются программы набором правил – фильтром, который определяет эффективность моделей и качество

результатов [1:56].

Рассмотрим некоторые особенности работы композитора с компьютером, характерные для начального периода зарождения компьютерно-акустической музыки и имеющие важное значения для развития компьютерной и алгоритмической музыки:

- Композитор мог осуществлять запись, редакцию, прослушивание и печать партитуры с помощью компьютера;
- Композитор записывал основные темы и поручал компьютеру некоторые типовые алгоритмы развития: транспозиции, имитации, мелодическое развитие, варьирование и т.п. Алгоритм указывает на такт трансформации их глубину, динамику, последовательность и объем создаваемых фрагментов. Поскольку алгоритм является законом, по которому какое либо действие разлагается на простейшие последовательные операции, то ясно, что конечный результат зависит от того, как это правильно составлен автором. Полученная таким образом партитура